

maatte anſe det for rigtigt at tage imod Lovforſlaget, ſom det foreligger, eller ſtemme for det Ændringsforſlag, vi have tilladt os at opſtille. Jeg tror ikke, at der behøves en vidtløftig Begrundelse af Ændringsforſlaget; thi det er i og for ſig indlyſende, at Udvidelſen er meget betydelig. Udvalget har ikke været blindt for, at der gjerne kan være Tilfælde, hvor ogſaa ſaadanne Diger virkelig kunne være af almindelig Interesſe, men det maatte dog lægge Mærke til, at der blandt diſſe Diger findes flere, der tilhøre en enkelt Mand eller 2 a 3 enkelte Mænd, at man i ſaadanne Tilfælde ikke kan gjøre gjælbende, at de ere af en ſaadan Interesſe, at Almenvellet kræver, at man ſkal afſvinge Andemmand Hans Eiendomme, og det er derfor, vi have ſtillet Ændringsforſlaget under Nr. 1 til § 2. Jeg gaar derefter over til § 7, i hvilken den næſte Forandring findes, idet der nemlig er gjort en Tilføining til Paragrafen. Efterat det i Paragrafen er ſagt, at Brugerene, hvis en ſaadan findes, ſkal til Gieren udrede „4 pCt. aarlig Rente af de til Digets Anlæg eller Udvidelſe med Videre medgaaede Udgifter“, er der tilføjet: „eller i alt Fald ſaa Meget deraf, ſom det maa antages, at Digeanlægget har forbedret Eiendommen til Brugerens Fordel, hvilket i Mangel af mindelig Overenſtomt afgjøres af Landvæſenſkommiſſionen“. Udvalget har ikke kunnet finde Noget imod den Tanke at erindre, det kan tværtimod ſlutte ſig aldeles beſtemt til den; kun har det fundet, at den var mindre tydelig udtrykt. Det er maaſke et Feilſyn fra Udvalgets Side, men vi have ikke beſtemt kunnet ſe, om dette „eller i alt Fald ſaa Meget deraf“ gaar paa de „4 pCt. aarlig Rente“ eller paa de til Digets Anlæg eller Udvidelſe m. B. medgaaede Udgifter, ſaa at det ſtaar Landvæſenſkommiſſionen frit for at beſtemme Størrelſen af den Nytte og Fordel, Brugerene vil have af Digeanlægget, hvad enten det bliver over eller under 4 pCt. Vi ere tilbøjelige til at antage, at Meningen er den, at det vel kan blive under, men ikke over 4 pCt., men vi have ikke kunnet ſe, at det var aldeles beſtemt afgjort. I Øvrigt ſlutte vi os aldeles til Tanken om, at Brugerne ikke ſkal give Mere end i Forhold til den Fordel, han virkelig har af Diget. — Til Slutningen af § 8 er der ligeledes gjort en Tilføining, ſom egentlig er en Konſequent af den Ændring, der er foretagen i § 2. Tilføielsen gaar ud paa, at Diger, til hvilke der af Staten, Amts- eller Sognekommunen er ydet Bidrag, altid ſhulle være Amtsraadets Tilſyn undergivne. Det er Noget, ſom Udvalget ikke kan

have Nogetſomhelſt at indvende imod. — Jeg maa nu gjøre et Spring til § 19, hvor den ſidſte Forandring er foregaaet. Der er i 6te Linie indſtødt en Sætning, hvorefter Inddæmningsdiger ſaae den i § 2 ſtærkt udvidede Ret til under viſſe Eventualiteter at kunne tage Digemateriale hvorſomhelſt. Det Samme, ſom jeg har gjort gjælbende overfor Beſtemmelſen i ſidſte Punktum af § 2, 2det Stykke, maa jeg gjøre gjælbende her, og i en noget forſtærket Grad. Inddæmningsforetagender ere nemlig, om ikke altid, ſaa dog ſom ofteſt Spekulationsforetagender, de ere ofte i Hænderne paa Folk, ſom ikke engang bo i den paagjælbende Egn, men ſom enten opholde ſig i de ſtore Byer eller — hvad jeg har havt god Leilighed til at erfare i den Egn, hvorfra jeg er — ere fra Udlandet, navnlig fra England. Vi have ikke mindre end tre meget ſtore og betydelige Udtøringsforetagender paa Veſtſyden af Sjælland, der, ſaa vidt mig bekjendt, udelukkende ere i Udlandinges Hænder. At Almenvellet ſhulde kræve en Expropriation, en Afſtvingen af private Mænds Jord under ſaadanne Omſtændigheder over for Udlandinge, der ere indviklede i rene Spekulationsforetagender, Foretagender, med Henſyn til hvilke de vidſte, hvorledes Lovgivningen var, da de gif ind paa den, har Udvalget ikke kunnet overbevise ſig om, og det har i alt Fald ved at ſtille Ændringsforſlag om, at denne indſtødte Sætning udgaar, villet give Thinget Leilighed til at udſtemme den, hvis det maatte finde det rigtigt. Med diſſe korte Bemærkninger ſkal jeg foreløbig indſtille denne Sag til Thingets Afgjørelſe.

Slytte: Skjøndt jeg helſt havde viſket, at Udvalget havde kunnet komme overens om at tage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det kom fra Folkethinget, har jeg dog fundet de Grunde, der ere fremſatte af mine Kolleger, ſaa overbeviiſende, at jeg er gaaet med dem. Smidlertid har jeg næret Tvivl om Loven vilde komme ud, dersom de af Udvalget foreſlaaede Forandringer ſtete, og hvis denne Tvivl ſhulde betræfte ſig, iſær ved de Udtalelſer, der maatte fremkomme fra den ærede Miniſter og ligeledes ved Udtalelſer af ærede Medlemmer her i Thinget, da ſkal min Afſtemning være afhængig heraf.

Indenrigsminiſteren: Jeg kan naturligvis godt forſtaa, at Udvalget har fundet ſig foranlediget til i alt Fald at henſtille — thi ſaaledes betragter jeg veſentlig de Forſlag, ſom foreligge her — diſſe Forſlag til Thingets Afgjørelſe,